

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

22. De loco partus S. Annæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

fontes, neque rapidi torrentes apparent, qui potentias nostras inclinent, ut credamus sententiam de conceptâ Nazarethi Mariâ (inaniter jactatam) communem esse; quin potius juxta præmissa & immediatè sequentia, probabilior doctrina erit, altissimi numinis providentiâ Hierosolymam urbem sacerdotalem & regiam, in quâ potissima salutis nostræ mysteria Christus consummavit, etiam ab eodem honoratam fuisse benedictæ Matris suæ conceptione, nativitate, præsentatione, desponsatione, tribulationum summâ perpeffione, extremo incolatu, corporali depositione, ac gloriosâ in cœlos assumptione ex valle Josaphat, quò & filius ejus revertetur, judicaturus vivos & mortuos.

QVÆSTIO XXII.

De loco partus sanctæ Annæ.

P Lyræus Trisagii Mariani lib. 2. modo 3. sic canit: *Virginis Deiparæ natale solum inquiritur, ut Nominalis locus inveniatur: neutrum explicant Scriptura, Nec mirum, ut enim monuit S. Hieron. lib. 1. in Epist. ad Gal. c. 3. certus mos Scripturarum est patrium solum consignare, ut eo quâ indicio communia vitia aut virtutes intimentur: at Maria quæ mores & ingenium non à patriâ sed à cœlo traxerat, nullo erat natalis soli loco per Scripturam sacram dignoscenda. Interim si Homero Poetarum Principi, quod plures habeat urbes, quæ sibi illum in civem venissent, non minima gloria est atque fortuna, quomodo non summâ quadam ac*

sempiterna laus virgini imputabitur, si varia ac dissimiles urbes de eâ in civem adsciscendâ contenderint à cuius natalibus illustrentur? unde factum existimo, quatuor non ignobiles in ejusmodi honoris ac dignitatis certamen descendisse, Bethlehem, Nazareth, Sepphorum sive Diocæsaream, & Hierosolyman, quarum singula patronos suos & luculentos quidem invenerunt. Lyræus transcursis tribus primis locis & eorum argumentis conclusionem statuit sequentem: Hierosolyma denique tanto fortius instat, quanto majoribus instructam monumentis atque patronis, se magnificè circumspectat. Hac Joannem Damascenum, quantum virum, secum in iudicium adducit, cuius verba paulò post dabimus, decem summos Pontifices Romanos citat, antiquos ac probè notè auctores plurimos, quorum Henricus Canisius tom. 5. & 6. antiquarum lectionum, opuscula profert, Hugonem Victorinum serm. 65. aliosque non paucos. His ergo actoribus suam cuique causam defendendam relinquere posse videbar, ac juxta singularum partium mentem probabiliter de re meâ quidpiam pronunciare. Contra tamen facere visum fuit, & quid mihi hic potissimum è ratione magis firmâ ac certâ esse videatur, simpliciter aperire, quod dum ago, nullius opinionem statuo rejicere, aut improbare, scio enim ejusmodi diversitatem sententiarum de natali solo Deipare, magnâ eam gloriâ cumulare. Dico igitur expensis omnibus, quæ in hanc controversiam à variis allata sunt, eum mihi sensum, opinionemque verosimiliorem videri, quæ virginem Hierosolyman

lymia

lymia felici partu editam existimavit. Clarissimè huic sensui adhaesit S. Ioaannes Damascenus tam in Orat. priore de nat. B. Virg. quam lib. 4. de fide c. 15. cuius verba mox citanda, ut intelligamus, praemoneo ex Christiano Adrichomio, Bernardo Breidenbachio, Card. à Vitriaco, Guilhelmo Tyrio, aliisque, Hierosolyma Ioaachim & Anna juxta domum Anania Pontificis ad forum pecuarium, in quo oves & pecudes pro sacrificiis servari mos erat, ac sacrificanda carnes in piscina lavabantur, domicilium fuisse, ubi hospitarentur cum ad festa Hierosolymam ascenderent: unde praefatus Doctor sic loquitur: In lucem editur virgo in domo probaticâ Ioaachim & c. Latinè idem est domus ovilis, quod Græcè domus probatica, à voce *ᾠπόλα* *ἔν*, quæ ovem significat, unde alibi, orat. scilicet de ejusdem nativ. probaticans piscinam, quæ nascentem virginem vidit, sic per Apostrophem affatur: *Fausta tibi sint omnia, ô matris Dei probatica, patrium reginae domicilium: Fausta tibi sint omnia, ô probatica seminum Ioaichimi vetus fanum, nunc autem ovilis ratione praediti Ecclesia cælum imitans.* Quæ postrema verba locum istum in sacrarium ad rei tantæ memoriam ac dignitatem fuisse conversum, innuunt, de quo Auctor epitomes bellorum sacrorum, sic clarius scripsit: *Hierosolymis domus est S. Annae matris B. Virg. juxta probaticam piscinam propè portam S. Stephani sita, ubi nata B. Virgo esse perhibetur. Hic Abbatia est cum monialibus nigris sub B. Benedicti regulâ fervientibus Deo.* De eadem nuper rimè Franciscus Quaresmius Laudensis, in eluci-

datione terra sancta lib. 4. c. 12. Ecclesia est, inquit,
 sub titulo S. Anne matris sanctissima Deipara dica-
 ta, pulchra & spatiosa: subtus eam sacellum, ubi cu-
 biculum fuisse dicitur, in quo in lucem edita credi-
 tur B. Virg. Maria, quare magnâ cum pietate &
 devorione à fidelibus in visitur. Superior pars in
 Mesquitam conversa est: ad inferiorem, ubi sacer
 locus est, descenditur per angustum ostiolum, ibique
 sacrificium offertur. Hæc ille, Guilielmus quoque
 Tyrius lib. 11. c. 1. agnoscit in hæc Ecclesiâ natam
 B. Virg. Mariam. Cotonius l. 2. Itinerarii alii quoque
 Bonifacius l. 2. de perenni cultu terra sancta idem
 docet. Item in summâ hanc sequuntur sententiam
 Orientales, & est communis in terrâ sanctâ tradi-
 tio, quæ constructione eximii & magnifici templi ac
 monasterii, in loco natiuitatis virginæ ad honorem
 parientis Anne stabilita est, quod decem Romani
 Pontifices plurimis indulgentiis iisque plenariis
 locupletarunt: inter quos numeratur S. Sylvester
 Papa uti videre est in Itinerario Leonis de Rosmi-
 tal, ubi post consignatas B. Anne ades Hierosolymis
 propè probaticam piscinam, refertur dictus Pon-
 tifex plenariam criminum remissionem D. Hele-
 næ rogatu, isti loco indulgisse; de quo cum nobis ser-
 mo incidere, minimè prætereundum, quid Hiero-
 solymitani circa hanc domum auctore Quaresmio
 locis supra citatis observare dicantur: nimirum in
 eâ non posse habitare Turcarum uxores, cum enim
 à viris hujus domus inquilinis quæsitum esset, qua-
 re secum uxores aut ancillas suas non retinerent re-
 spondiss. ferunt: experimento se didicisse quod ibi
 vivere

vivere nequeant, sed continuo è vivis discedant; illarum ergo salutem consulentes, easdem se alibi habitare iussisse. Quid hoc aliud clamat, quam ideo à Deo permitti, ne domus purissimâ olim habitatione Anna, ac mundissimâ filiae natiuitate insignis, nunc communium & impurarum foeminarum conversatione fœderetur, unde sicut olim Dominus passus non fuit Idolum Dagon consistere in loco, ubi posita fuerat Arca Domini, sed illud in terram deiecit atque confregit, ita modo non patitur vivere in sacrâ ista aede communes & impuras mulieres, ubi non mystica Arca, sed Spiritus sancti sacrarium, Maria nata fuit; cuiusmodi cum nulla neque Bethlehemi, neque Diocæsareæ, nec etiam Nazarethi signa aut vestigia reperiantur, quis non videat, planè que sentiat, hac omnia pro unâ Hierosolymâ clarissimè stare? Sed non est propositi mei contra sentientes prouere, ne gloriam virginis nostræ videar obruisse. Unum restat quod fors non nemo requirat, quâ nempe occasione Anna Nazaretho, aut Diocæsareâ relicta, sub partus sui tempus Hierosolymam fuerit profecta? Multa ac varia rerum monumenta expendi, plura inspexi, nec ullum pietate unâ gravius aptiusque deprehendi, quâ scilicet impulsâ, Ioachimum Coniugem Anna, quoties is ex legis præscripto in templo comparere debebat, comitari solita erat. Tres autem solemnitates inuenio præcipuas, Azimorum scilicet, Pentecostes, & Scenopegia, & harum quidem postrema in mensem Tisri, qui Septembri nostro ferè respondet incidebat, quando viri omnes

Hierosolymam, ut sacris adessent proficiscebantur, sicut in Exodi 25. & 2. Paral. 8. liquido patet. Fœmina licet eo mandato non comprehenderentur, rarò aberant non impedita. Cum igitur Anna in festo Encaniorum cujus solemnitas multò hac inferior erat, teste S. Hieronymo lib. de Ortu Deiparæ, cum marito Hierosolymam ascenderit, dubitandum non est, eam ad hanc multo meliorem cum eodem ascendisse. Diebus itaque aliquot ante celebritatem, Nazaretho Hierosolymam profecta est, ut à festo Neomeniæ Tisri, ac solennitate Kippurim, quæ minoris quidem solennitatis, sed admodum religiose habebantur, octavam Scenopegiæ cum marito celebraret, quæ religio pro illo mense usitata erat fœminis Hebræorum, idque eò ferventius fecisse credenda est, quò deteris sterilitatis infamiâ, ad gratias Domino Deo habendas vehementius urgeretur. Nec poterat hæc religionis observantia illi, licet partu imminente, esse molesta, quæ domum Hierosolymis & amicos dudum ante obtinebat. Hoc igitur loci virgo nostra, partu longè felicissimo, in lucem edita fuit, & quod consequens est, nominationem accepit. Ita Lyræus. Otto Passavicus ante ducentos sexaginta tres annos throni aurei sect. 12. profitetur, antiquissimas historias testimonium perhibere, quod B. Virgo in domo probaticâ Hierosolymis in lucem edita sit. Concordant hodie porica terræ sanctæ anno 1584 Francofurti procusa fol. 64. 135. 154. 220. 255. 449. atque in 2. parte anno 1609. ibidem edita. pag. 160. Post S. Damasce-

num

num uti paulo ante audivimus contestantem, in domo probatica Joachim virginem in lucem editam: eodem sensu quæstionem coronat, lectione 4. festi Præsentationis, fides S. Rom. Ecclesiæ, sed præmissis omnibus contraria enuntiat Tractatus Germanicus.

QVÆSTIO XXIII.

De Stirpe & Ortu Maria & Ioseph.

Matth. 1. c. D A V I D Lucæ 3. c.

SALOMON & c.

NATHAN & c.

JECHONIAS.

NERI.

SALATHIEL.

ZOROBABEL.

ABIUD & c.

RESA.

MATHAN

MATATH

PANTHER.

JACOB

HELLI.

BARPANTHER.

JOSEPH.

JOACHIM.

MARIA.

2. In Schemate huiusmodi contractissimo, exhibentur duo stipites DAVID & ZOROBABEL, singulorum quoque duo filii, ut stirpes. Lubet itaque his præmittere quæstionem an Zorobabel thronum regium Davidis possederit? Cyrillus Alexandrinus tom. 3. lib. 8. contra Julianum ait: *Ubi sepeagesimus annus præterit, Deus Hebraeos à captivitate dimisit per Cyrum, & cum*
redif-